

РЕШЕНИЕ

№ 9883

гр. София, 12.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 22.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7306** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на "Тони-Нудс-46" ЕООД,[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр. С., [улица], представлявано от управителя Т. Г., чрез адв. М. С., с която е предявен иск на основание чл. 19ж от АПК срещу Държавен фонд "Земеделие" за заплащане на обезщетение за забавено изпълнение на административен договор № 26/04/1/0/01063 от 08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ по подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.)

Претендираното обезщетение е в размер на 208 404, 64 лева, представляващо лихва за забава, върху сумата от 1 171 152,52 лева за периода от 12.06.2022 г. до 23.12.2023 г., върху което се претендира и законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане.

В исковата молба се излагат твърдения, че ответникът Държавен фонд "Земеделие" не е изпълнил задълженията си по сключения договор за БФП, не е платил дължимата безвъзмездна финансова помощ до изтичане на нормативно определения срок на 20.11.2020 г. съгласно чл.3 ал.1 и чл.5 ал.1 от договора, а именно до изтичането на три месеца от подаване на заявката за плащане, като дължимата и одобрена сума по сключения договор е в размер на 1 171 152,52лв. Изтъква се, че вземането на ползвателя става изискуемо с извършването на инвестицията в уговорения срок, като в едномесечен срок от изпълнението на инвестицията следва от бенефициера да се предяви искане за плащане, което в случая е сторено на 20.08.2020г. Релевира доводи, свързани с предвидените механизми за удължаване на срока за изплащане на финансовата помощ, които не

са намерили приложение в конкретния случай. Всяко забавено изпълнение според жалбоподателят поражда претенция за заплащане на закъснителни вреди и съобразно правилото на чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Въвеждат се доводи, че спазването на сроковете за заплащане на безвъзмездната финансова помощ по договора е от изключителна важност за постигане на целите на мерките на общата селскостопанска политика.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. М. С., която поддържа исковата молба и претендираната искова претенция. Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.

Ответникът в производството – Държавен фонд "Земеделие" (ДФЗ) се представлява от гл. юрисконсулт Л., който оспорва исковата молба. Поддържа отговора на исковата молба /л.586-592/. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител и не изразява становище по исковата молба.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Между ДФ "Земеделие" и ищецът "Тони-Нудс-46" ЕООД е сключен договор № 26/04/1/0/01063 от 08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.), съфинансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР)/л.16-25/.

Безвъзмездната финансова помощ се предоставя по реда и при условията на Наредба № 9 от 21.03.2015 г. за прилагане на подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 — 2020 г. (Наредба № 9/21.03.2015 г.). Договорът е сключен за изпълнението на дейностите по одобрен проект № 26/04/1/0/01063 "Оранжерийен комплекс". Съгласно чл. 3, ал. 1 от него първоначално одобрената безвъзмездна финансова помощ, която следва да бъде предоставена на ползвателя е 1 173 030 лв.

Размерът на подпомагането е конкретизиран в Приложение № 1 към договора "Таблица за одобрените инвестиционни разходи" и представлява до 60 % от одобрените и реално извършени от ползвателя разходи за осъществяването на проекта. Според чл. 4 от договора окончателният размер на помощта се определя от ДФ "Земеделие" след подаването на заявката за окончателно плащане от дружеството по реда на чл. 45 и чл. 46 от Наредба № 9/21.03.2015 г., като срокът за подаване на заявката за окончателно плащане е не по-дълъг от един месец от изтичането на срока по чл.6, ал. 4 от договора /а именно да изпълни инвестициите/дейностите, вкл. в Приложение №1а към договора и които са необходими за функциониране на инвестициите/, окомплектована с всички изискуеми документи, и след извършване от страна на Фонда на съответните проверки и анализи, за установяване на фактическото съответствие и съответствието по документи между одобрената по проекта и реално извършената инвестиция, за спазването на всички условия за изплащането на помощта. Съгласно чл. 5 от договора ДФ "Земеделие" изплаща определения размер на финансовата помощ в срок от 3 месеца от подаването на заявката за окончателно плащане. Този срок се удължава при наличие на основание по чл. 47 ал.3 от Наредбата. Според чл. 6, ал. 1 и ал. 2 ползвателят на подпомагане е длъжен да извърши инвестицията в срок от 36 месеца, който срок започва да тече от датата на сключване на договора, но не по-късно от 15.09.2020г.

От приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че към договора са сключени 3 броя анекси, както следва: 1) Анекс № 1 /нечетлива дата/, с който са изменени Приложение № 1 и Приложение № 5 към договора/л.32-34/; 2) Анекс № 2 от /нечетлива дата/, с който е изменена банковата сметка по договора/л.35/ и 3) Анекс № 3 от 20.08.2020 г., с който се заличава текста в договора –чл.6 „Ползвателят се задължава да извърши инвестицията –предмет на този договор в срок до 36 месеца, но не по-късно от 15.09.2020г.“, като се създава нов текст: „ Ползвателят се задължава да извърши инвестицията –предмет на този договор в срок до 15.03.2021г.“

По делото са представени Удостоверение от [община], че дружеството е предоставило необходимата документация за обект „Оранжевиен комплекс“ на осн. чл. 54а ал.2 и 3 от ЗКИР вр. чл .116 ал.1 и чл. 175 ал.5 от ЗУТ, Удостоверение за въвеждане в експлоатация №24/20.07.2020г., резюме на доклад от обследване за енергийна ефективност на предприятие/промишлена система, финансови документи и техническа документация.

В изпълнение на договорното си задължение дружеството е изпълнило всички свои задължения по договора и е подало заявка за плащане с № 26/04/1/0/01063/3/01 от 20.08.2020 г., видно от квитанция за прием/л.37/. На основание чл. 47 от Наредба № 9/21.03.2015 г. в срок не по -късно от 3 месеца след подаване на заявката за окончателно плащане Разплащателната агенция /РА/ извършва проверка на представените документи, заявените данни и други обстоятелства, свързани със заявката за плащане, като може да извърши и проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и за установяване спазването на критериите за допустимост.

В същия срок РА одобрява или мотивирано отказва изплащането на част или цялата финансова помощ след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция, като е длъжна да изплати одобрената финансова помощ в съответствие с резултатите от проверките.

В чл. 47, ал. 1 от Наредба № 9 изрично е предвидено задължението на ответника, именно в този тримесечен срок да извърши нужните проучвания и проверки, както по документи, така и на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи, както и да може да провери спазването на критериите за допустимост, както и на ангажименти или други задължения на ползвателя по настоящата наредба, договора за предоставяне на финансова помощ и/или ПРСР 2014 - 2020 г, да връчи протокол от проверка на ползвателя и да му даде срок от 10 работни дни за възражения, като след изтичането на този срок следва мотивирано да одобри или откаже изплащането на част или цялата финансова помощ след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция и да изплати одобрената финансова помощ в съответствие с т.3 от чл. 47 ал.1. Следователно, нормативно определеният срок на ответника за изплащането на помощта е тримесечен.

Съгласно чл. 47 ал.3 от Наредбата срокът за произнасяне от ДФ "Земеделие" по постъпилото от ищеца искане за окончателно плащане, може да бъде удължен в изрично предвидени от закона случаи и при наличието на следните хипотези:

1. когато РА е изисквала от ползвателя допълнителни данни или документи - със срока за тяхното представяне;
2. когато от РА са събрани данни или документи, от които възниква съмнение за нередност, срокът се удължава до установяване от административния орган на всички факти и обстоятелства, необходими за изясняване на случая, а при установени съмнения за наличие на престъпни обстоятелства - до постановяване на влязъл в сила акт на компетентния орган,
3. при обработката на заявката за плащане РА установи необходимост от преоставяне на становище

и/или информация от други органи или институции – до датата на получаването им в РА; 4. се провежда контролна проверка въз основа на Приложение I, т. 4 от Делегиран регламент (ЕС) № 907/2014 на Комисията от 11 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с разплащателните агенции и други органи, финансовото управление, уравниването на сметки, обезпеченията и използването на еврото (ОВ, L 255/18 от 28 август 2014 г.) (Делегиран регламент (ЕС) № 907/2014) – с един месец.

Изрично е предвидено, че в случаите по ал. 3, т. 2 и 3 РА уведомява писмено ползвателя на помощта.

В случая е представено Уведомително писмо от 03.08.2020г. /л. 318/ за представяне на документи във вр. с извършване на проверка на място, част от които са представени от дружеството при самата проверка/л.321/, Уведомително писмо от 23.09.2020г. на ДФЗ до управителя на дружеството, с което в срок от 15 дни се изискват цитирани в същото документи/л.72/, получен отговор от 15.10.2020г., докладна записка от 18.08.2017г./л.427-430/, докладна записка от 13.11.2017г./л.432-455/.

В резултат на извършените проверки е издадено Решение № 26/04/1/0/01063/3/01/04/01 за отказ от изплащане на финансова помощ по договор между жалбоподателя и ДФЗ от 08.01.2018г., поради наличие на изкуствено създадени условия. Това решение е отменено с решение на АССГ по адм.д.№ 2729/2021г., оставено в сила с решение на ВАС по адм.д. № 5416/2022г., като преписката е изпратена на органа за ново произнасяне. След получаване на влязлото в сила съдебно решение са предприети нови действия по извършване на проверки, получаване на информация, събиране на нови документи. Едва след получаване на писмо с вх.№ 01-1100/520#4 от 21.12.2023г./л.605/ на Европейската прокуратура, касаещо бенефициера „Тони –Нудс-46“ ЕООД, в което е посочено, че по образуваното производство спрямо жалбоподателя няма привлечено в качеството на обвиняем лице и действията по разследването продължават, на 23.12.2023г. е преведена сумата от 1 171 152,52лв. Приложено е и писмо на ВКП от 21.12.2023г., от което е видно, че за жалбоподателя няма установена информация в базата данни на ПРБ./л.607-610/

Съгласно чл. 177, ал. 1 от АПК решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. В тази връзка след отмяната на решението на изпълнителния директор на ДФ "Земеделие" за отказ за изплащане на безвъзмездната финансова помощ, то отмяната на издадения от него административен акт има обратно действие спрямо всички и не може в рамките на настоящото производство да бъдат извеждани благоприятни правни последици въз основа на отменен, поради незаконосъобразност административен акт.

В хода на настоящото производство са приети всички писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка по сключения договор за БФП, приети са материалите по адм. дело № 2729/2021 г. по описа на АССГ, приключило с влязло в сила съдебно решение, ведно с дело №5416/2022 на ВАС.

В хода на настоящето производство е прието заключение по допуснатата до изслушване съдебно -техническа експертиза, както и заключение по изготвената съдебно -счетоводна експертиза. Експертните заключения не са оспорени от страните. Същите са приети и кредитирани от съда, като пълни, компетентни и обективни, изготвени въз основа на приобщените доказателства, с изключение на отговор по т.2.2 от ССчЕ, доколкото подобен въпрос не е задаван на експерта, а и такава претенция не е заявявана от ищеца с исковата молба, поради което в тази част ССЕ не е относима към спора и съдът не следва да я обсъжда.

Съгласно заключението на съдебно –техническата експертиза инвестицията по договор №

26/04/1/0/01063 от 08.01.2018 г. за отпускане на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4. 1 "Инвестиции в земеделски стопанства" от мярка 4 "Инвестиции в материални активи" от Програмата за развитие на селските райони 2014 - 2020 г. (ПРСР 2014 - 2020 г.) - "Оранжевиен комплекс" е изпълнена, като е въведена в експлоатация с Удостоверение № 24/20.07.2020г. , издадено от главния архитект на [община].

Това заключение е изготвено както въз основа на представените и приети писмени доказателства. Съгласно съдебно –счетоводната експертиза главницата е сумата от 1 171 152,52лв., посоченият от жалбоподателят период, за който се претендира лихва за забава е от 12.06.2022г. до 23.12.2023г. – датата на изплащане на помощта. Лихвата за забава върху главницата до 22.12.2023г. вкл. възлиза на сумата от 207 977,82лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Спорът между страните е по правото, а не по фактите.

Законът за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) урежда прилагането на мерките и подмерките от ПРСР за периода 2014 - 2020 г. по чл. 21, параграф 1, букви "а" и "б", чл. 28, 29, 30, 31, 33 и 34 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета (ОВ, L 347/487 от 20 декември 2013 г.).

Разпоредбата на чл. 12, ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделския производител в неговата редакция към датата на сключване на процесния договор за безвъзмездна финансова помощ (ДВ, бр. 12 от 2015 г.) предвижда, че отношенията между фонда и получателите на кредити, субсидии и гаранции, както и между фонда и лицата, ползващи се от други негови услуги, се уреждат с договори или въз основа на подадени заявления за подпомагане или административни актове, издадени по повод подадени заявления за подпомагане.

След изменението на АПК със Закона за изменение и допълнение на АПК (ДВ, бр. 74 от 20.09.2016 г.), посочените в разпоредбата договори попадат в обхвата на легалното определение на административен договор, дадено в чл. 19а от АПК (Нов ДВ бр. 74 от 2016 г.), съобразно което административният договор представлява писмено съглашение между административен орган и граждани или организации, сключено в производство пред административен орган и предвидено в специален закон.

Член 19ж от АПК е изменен с § 8 от ЗИД на АПК (обн. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., изм. - ДВ, бр. 36 от 2019 г.). Видно от § 156 от същия ЗИД, § 8 влиза в сила от 01.01.2019 г. и урежда процесното правоотношение в действащата си редакция.

При така очертаната правна рамка следва да се приеме, че сключеният между страните договор за отпускане на безвъзмездна финансова помощ от 08.01.2018 г. е административен по своя характер, доколкото е сключен между ДФ "Земеделие" и бенефициера – ищецът по делото, при действието на чл. 19а от АПК, в производството по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по подмярка 4. 1, което е административно по своя характер, като възможността за това е изрично предвидена в специален закон - чл. 12, ал. 7 от ЗПЗП. С този договор са уредени правата и задълженията на всяка от страните по учреденото между тях правоотношение по отпускане на помощта за изпълнение на одобрен проект - "Оранжевиен комплекс".

Предвид изложеното, съдът приема, че предявения от жалбоподателят „Тони-Нудс-46“ ЕООД иск е с правно основание чл. 12, ал. 7 от ЗПЗП във връзка с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД и на основание чл. 19ж, ал. 2 от АПК подлежи на разглеждане по реда на дял трети от кодекса.

Със сключения договор ДФ "Земеделие" се задължава да изплати на ползвателя финансова помощ с първоначално одобрен размер от 1 173 030 лева в срок до три месеца от подаването на заявката за окончателно плащане по арт. от чл. 3, ал. 1 и чл. 5, ал. 1 от договора. Съобразно чл. 4, ал. 1 от договора РА

следва да определи окончателния размер на помощта за изплащане на ползвателя след подаване на заявката за окончателно плащане и след извършване на съответните проверки и анализи, въз основа на които да бъде установено фактическото съответствие и съответствието по документи между одобрената по проекта и реално извършена инвестиция и спазването на всички условия за изплащане на помощта, договорени между страните и/или регламентирани в Наредба № 9/21.03.2015 г. и в други относими нормативни актове и актове на правото на Европейския съюз. При наличието на обстоятелствата, описани в чл. 9, ал. 1 и 2 от договора, фондът може да откаже изплащането на помощта изцяло или частично. Уговореното между страните е в пълно съответствие с разпоредбите на Наредба № 9/21.03.2015 г.

Отпускането на финансовата помощ по подмярка 4. 1 се осъществява с публични финансови средства, отпуснати от европейските фондове - ЕЗФРСР. С оглед спазване на принципите, при които се разходват тези средства, с чл. 47 от Наредба № 9/21.03.2015 г. на ДФ "Земеделие" е възложено правомощие да изчисли размера на дължимото плащане след като прецени кои от заявените разходи са допустими и реално извършени въз основа на проверките по чл. 46, ал. 1, т. 1 и 2 и при спазване на разпоредбите на чл. 63 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 809/2014 и чл. 35 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 и едва след извършен анализ за установяване на фактическо съответствие и съответствие по документи между одобрената и реално извършената инвестиция, в съответствие с чл. 46, ал. 1, т. 3 от Наредбата да одобри или мотивирано да откаже изплащането на част или цялата финансова помощ.

След подаване на заявката за плащане ДФ "Земеделие" следва да прецени допустимостта на извършените разходи и въз основа на тази преценка да одобри или да откаже плащането изцяло или частично. Определянето на окончателния размер на помощта е поставено в изключителната компетентност на РА и то се извършва след необходимите административни проверки и проверки на място. Установеният срок за изплащането на безвъзмездната финансова помощ е инструктивен, а не императивен, тъй като дори и след изтичането му административният орган може да се произнесе с административен акт в тази насока, както е и в настоящия случай.

От събраните по делото доказателства и доказателствени средства се установява, че ДФ "Земеделие" е изплатил подпомагането много след падежа на това задължение. Последното е нов юридически факт, който поражда право на ищеца да претендира законна лихва за забавеното изплащане на дължимото му подпомагане. Съгласно Решение № 12292 от 11.12.2023 г., постановено по адм. д. № 1950/2023 г. на ВАС, Трето отделение, "при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата — чл. 86 ЗЗД. Законната лихва се дължи на кредитора, без да се изисква от него да доказва, че действително е претърпял вреда в размер на тази лихва." Последното е валидно, дори когато длъжник по вземането е държавата, както е случая в цитираното решение.

Съгласно чл. 6, ал. 5 от договора ползвателят е длъжен да спазва всички договорни и нормативни задължения, които произтичат от предоставеното подпомагане за срок от три години от датата на получаването на окончателното плащане -когато ползвателят е малко или средно предприятие по смисъла на ЗМСПМ. Помощта е окончателно платена на 23.12.2023 г.

При аналогична фактическа обстановка в Решение № 4549/30.04.2025 г. по адм. дело № 12045/2024 г. по описа на ВАС IV то отделение, касационната инстанция приема, „че вземането на ползвателя на помощта не става изискуемо едва след протичането на тези проверки и определяне на окончателния размер на помощта. Напротив, вземането на ползвателя става изискуемо с извършването на инвестицията в уговорения срок и то следва да бъде предявено за плащане в едномесечен срок от изтичане на срока за извършване на инвестицията. Вземането е определено по размер още при сключване на договора и обстоятелството, че административният орган може да откаже изплащането на част от заявените разходи на основанията, предвидени в Наредба № 9/21.03.2015г. не означава, че вземането не е определено по размер т. е. не е изискуемо.“

В процесния случай завършването на инвестицията е доказано от приложените по делото писмени доказателства и от приетата СТЕ на 20.07.2020г.

Бенефициерът е спазил уговореното в договора и е подал заявка за плащане в предвидения срок. От подаването на тази заявка на 20.08.2020г.г. е започнал да тече и тримесечния срок за извършване на съответните проверки и определянето на окончателния размер на помощта, дължима на ползвателя въз

основа на приетите за допустими и реално извършени разходи. До изтичането на този срок на 20.11.2020 г. ДФ "Земеделие" не е изпълнил задължението си да изплати дължимата помощ. Действително и в договора, и в Наредбата е предвидена възможност за удължаване на тримесечния срок, уговорен в полза на РА. Съгласно чл. 46, ал. 3, т. 1 от Наредба № 9/21.03.2015 г. срокът може да бъде удължен, ако РА е упражнила правомощието си да изиска допълнителни данни и/или документи от ползвателя на помощта. В този случай тримесечният срок се удължава със срока за представяне на изисканите данни и/или документи от ползвателя. В процесния случай до бенефициера са изпратени уведомителни писма от 03.08.2020г и от 23.09.2020г. за представяне на допълнителни документи, но въпреки това не може да се приеме, че срокът е надлежно удължаван на това основание, доколкото удължаване на срока може да съществува едва при изтичащ такъв, а не както е в процесния случай при наличието на достатъчен срок до изтичането на тримесечния такъв. Противно на възраженията на ответника, в случая както договорът, така Наредба № 9/21.03.2015 г. и Наредба № 4/30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б т.2 не предвиждат автоматичното удължаване на срока при настъпване на определено обстоятелство. Така в Наредба № 9/21.03.2015 г е използвана формулировка "срокът може да бъде удължен", а не "срокът се удължава", което означава, че удължаването на срока изисква волеизявление от страна на фонда в тази насока, като това волеизявление следва да е надлежно известно на другата страна по договора. зцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 4549 от 30.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12945/2024 г. на ВАС, Четвърто отделение.

В уговорения и установен в Наредбата и договора срок, който не е бил удължен по предвидения ред, фондът е бил длъжен да извърши необходимите проверки, въз основа на които да изчисли размера на дължимите на ползвателя плащания въз основа на приетите за допустими и реално извършени разходи и да изплати одобрената финансова помощ или да откаже. След като това не е сторено, е налице неизпълнение на поетото от фонда задължение по договора за отпускане на безвъзмездна финансова помощ.

Предвид всичко изложено дотук, Съдът не споделя доводите на ответника както по отношение на нуждата от извършване на допълнителни проверки, в изпълнение на съдебните решения/такива доводи в съдебните актове не са излагани/, така и че сроковете за произнасяне на органа са били удължени чрез изискване на допълнителни данни три години след настъпване на изискуемостта на плащането, както и че след факта на изплащане на помощта договорът се счита за прекратен.

Спазването на сроковете е от изключителна важност за постигане на целите на мерките на общата селскостопанска политика. Така в съображение 27 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 изрично се сочи, че помощта от Съюза следва да се изплаща на бенефициерите навреме, за да могат те да я използват ефективно. Неспазването от държавите членки на крайните срокове за плащанията, установени в правото на Съюза, може да създаде сериозни затруднения за бенефициерите и да изложи на риск годишното разпределение на бюджета на Съюза.

Дължимите на дружеството суми са изплатени, което не е спорно по делото.

Размерът на одобрените за подпомагане разходи възлиза на 1 171 152,52лв. и окончателният размер на дължимата на ползвателя помощ е установен по предвидения в чл. 46, ал. 1, т. 3 от Наредба № 9/21.03.2015 г. ред.

Тази сума е следвало да бъде изплатена на дружеството съобразно чл. 46, ал. 1, т. 4 в предвидения тримесечен срок. Това е така, тъй като макар и определена с решението за изплащане на помощта сумата представлява действително направени и платени от ползвателя разходи, приети за допустими за финансово подпомагане по подмярка 4. 1, които са предявени за възстановяване от ползвателя на помощта. Сумата е платена на 23.12.2023 г.

От приетите по делото писмени доказателства и съдебно-счетоводна експертиза се установи, че ДФ "Земеделие" не е платил дължимата безвъзмездна финансова помощ до изтичането на нормативно определения срок до 20.11.2020г. Всяко неизпълнение на парично задължение е забавено изпълнение и може да породя претенция за заплащане на закъснителни вреди. Съобразно правилото на чл. 86 от ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, кредиторът винаги има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Възраженията на ответника във връзка с претендираната лихва за забава върху общия размер на обезщетението, считано от датата на завеждане на исковата молба до окончателното му изплащане са изцяло неоснователни. Претендираната пред съд сума на изтеклите лихви се третира като самостоятелно парично вземане, което подлежи на общо олихвяване за забава по чл. 86 от ЗЗД.

Предвид изложеното, исковата молба е частично основателна и следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото, разноски се дължат на ищеца, които са своевременно заявени по представен списък и са в общ размер на 4843,32 евро, от които заплатена държавна такса по сметка на АССГ в размер на 25.26 евро, заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 4000 евро и внесени депозити за вещи лица в общ размер на 818,32 евро. Представен е договор за правна помощ, съгласно който адвокатското възнаграждение е изплатено в брой.

Неоснователно е възражението за прекомерност, тъй като заплатеното адвокатско възнаграждение е занижено съобразно разпоредбите на чл. 7 ал.2 т.5 от Наредба № 1/2004 г. за възнагражденията за адвокатска работа, така и с фактическата и правната сложност на делото.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделени, 62 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр. С., [улица] да заплати на "Тони-Нудс-46" ЕООД с[ЕИК] сумата от 207 977,82лв., равняваща се на 106 337,37 евро /сто и шест хиляди триста тридесет и седем евро и тридесет и седем цента/, представляваща обезщетение за забава, равняващо се на лихвата за забава върху сумата от 1 171 152,52 лв. за периода от 12.06.2022г. до 22.12.2023г. вкл., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

Отхвърля иска на Т.-Нудс-46" ЕООД с[ЕИК] до пълния размер на исковата претенция за сумата 208 40 ,64лв.

ОСЪЖДА Държавен фонд "Земеделие" Булстат[ЕИК] със седалище и адрес на управление –гр. С., [улица] да заплати на "Тони-Нудс-46" ЕООД с[ЕИК] сумата от 4843,32 евро / четири хиляди осемстотин четиридесет и три евро и тридесет и два цента/за разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: